

AJUDANT A VIURE

Iniciació cristiana d'adults

Durant el curs pastoral 2010-2011 vàrem treballar a la nostra Diòcesi l'objectiu de la iniciació cristiana, estudiant i madurant la possibilitat, entre altres accions, d'instaurar el Catecumenat d'Adults (a partir dels 18 anys). Tant el Consell Presbiteral com el Consell Pastoral Diocesà, es van fer ressò d'aquesta reflexió. Per això, hi vaig fer la proposta corresponent en l'Assemblea diocesana del 5 de juny i, després, va quedar instaurat en l'àmbit diocesà «amb la col·laboració de les parròquies dels candidats».

Aquest diumenge, 29 d'abril, a les 19.30 h, a la nostra Catedral tindrè el goig de celebrar els tres sacraments de la iniciació cristiana (Baptisme, Confirmació i Eucaristia) amb un grup d'adults que han seguit l'adequat itinerari de preparació i formació catequètica a la seva pròpia parròquia, d'acord amb el Servei diocesà per

al Catecumenat. Aquest servei posa a disposició dels rectors, catequistes i catecúmens, materials formatius, pedagògics, recesos, etc.

En la mesura del possible, tractem de seguir un iter catecumenal adaptat a cada persona, segons les seves circumstàncies i aptituds. En tot cas, la pauta normativa és el *Catecisme de l'Església Catòlica* (1993) i convé recordar que el Catecumenat «no és una simple exposició de dogmes i manaments, ans una formació i aprenentatge de tota la vida cristiana degudament allargat, a través dels quals els deixebles s'uneixen amb el seu mestre, Jesús» (cfr. Concili Vaticà II, *Constitució Ad Gentes*, 14).

Com a informació general cal dir que *la celebració del ritu d'ingrés* al Catecumenat se sol fer el primer diumenge d'Advent, en una de les misses parroquials presidida pel rector de la parròquia o un delegat seu. En aquesta celebració el candidat esdevé catecumen per la Signació, l'entrada a l'Església i la recepció dels Evangelis, que l'acompanyaran, com a text fonamental, al llarg de tot el temps del Catecumenat. Celebrat aquest ritu, el nom del catecumen s'inscriu en un llibre que es custodiarà a la Secretaria General del Bisbat.

Amb la *celebració de l'elecció*, els catecúmens entren en «el temps de la purificació i de la il·luminació», temps de preparació última abans de la celebració dels sacraments de la iniciació cristiana; aquest període és, en la Tradició de l'Església, un temps de recés espiritual i de conversió durant el temps de Quaresma. Aquest ritu d'elecció té lloc ordinàriament el primer diumenge de Quaresma amb el lliurament als catecúmens del Símbol de la fe i el Parenostre.

Per a la celebració d'avui, segur que aquests catecúmens serien feliços de sentir-se acollits i acompanyats per una bona representació de l'Església diocesana a la qual, de fet, són incorporats i en la que compartiran la fe i seguiran rebent les catequesis d'iniciació als misteris del cristianisme que professem comunitàriament.

Agraïxo de cor l'esforç de preparació que han fet les seves respectives comunitats i els seus catequistes i mossens.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida

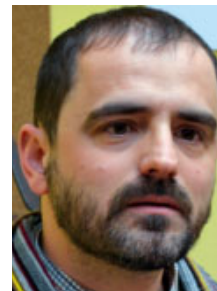
Un leprós al monestir de Poblet

Un entrevistador d'una cadena de televisió, ateu confessant, anà a l'hostatgeria de Poblet per comprovar fins a quin punt els monjos el volien convertir a la fe cristiana. Ell interrogava amb provocació al monjo hostatger:

—Digueu-me, pare, perquè he de creure? quins arguments teniu contra el meu ateisme? Però el monjo callava, tranquil en el seu silenci.

Després de quatre dies de residir a l'hostatgeria, l'entrevistador, cansat del silenci i la pau dels monjos, i avorrit perquè no aconseguia el reportatge que ell desitjava, prengué la decisió de marxar abans del temps previst, establint a la seva empresa part del presupost.

En el moment de marxar i d'acomiar-se, el monjo hostatger li va dir:

—Em permet dir-li una cosa abans d'acomiarar-nos, senyor?

L'entrevistador li va contestar:

—Sí, i tant!

El monjo li adreçà aquestes paraules:

—Vostè ha vingut al nostre monestir per veure si podia aconseguir un reportatge,

però marxa avorrit i cansat del nostre silenci. Ha vingut a la recerca de polèmica, i no ha trobat una altra cosa que pau, servei, bondat i silenci. No és així, senyor entrevistador?

El periodista, confessà tot sospirant: —Sí, pare, així és.

«Però ell, així que se n'anà, no començà a pregonar la nova i escampar-la pertot arreu...» (Mc 1,40-45).

(Basat en una història real.)

Mn. Xavier Navarro

Missa crismal

També, el dimarts dia 3, a les set de la tarda, ha tingut lloc a la Catedral de Lleida la celebració de la missa crismal. El Sr. Bisbe ha beneït els sants olis que serviran, durant l'any, pels sacraments del baptisme, confirmació i unció dels malalts que se celebraran a la Diòcesi.

L'oli emprat ha estat ofert per la Cooperativa Sant Isidre de les Borges Blanques de la comarca de les Garrigues.

Els nombrosos preveres diocesans i religiosos participants a la celebració han renovat, un any més, les seves promeses presbiterals.

Noces d'argent de cinc preveres de Lleida

El propassat dimarts dia 3, s'ha celebrat a la Casa de l'Església (Acadèmia Mariana) l'aniversari dels 50 anys d'ordenació presbiteral de cinc preveres residents a la Diòcesi de Lleida. Aquests han estat Mn. Carles Martí, Mn. Josep Maria Cirés (absent per estar com missioner a Amèrica Llatina), Mn. Joaquim Mesalles, Mn. Norbert Estariol, el claretià P. Nemesi Solà i el germà de Sant Joan de Déu, Josep Anadon.

La celebració, en la que han participat 91 preveres, ha començat a 2/4 de 12 del migdia amb una estona de pregària, presidida pel nostre bisbe Joan Piris.

Seguidament, Mn. Joaquim Mesalles, mestre de capella i director del Petit Cor de la Catedral de Lleida, ha

desenvolupat una interessant xerrada amb el tema «El lloc de la música en la pastoral litúrgica», acompanyada d'un audiovisual.

Seguidament els preveres ha compartit un dinar fraternal.

DIUMENGE IV DE PASQUA

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,8-12)

En aquells dies, Pere, inspirat per l'Esperit Sant, digué: «Magistrats i notables del poble, si avui ens demaneu compte d'això que hem fet en bé d'un invàlid, i voleu saber qui l'ha posat bo, sapigheu, vosaltres i tot el poble d'Israel, que aquest home el teniu a davant vostre pel poder del nom de Jesucrist, el Natzarè. Vosaltres el va clavar a la creu, però Déu el va ressuscitar d'entre els morts. Ell és "la pedra que vosaltres, els constructors, havíeu rebutjat, i ara corona l'edifici". La salvació no es troba en ningú més, perquè, sota el cel, Déu no ha donat als homes cap altre nom que pugui salvar-nos.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *La pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. / Més val emparar-se en el Senyor, / que posar confiança en els homes. / Més val emparar-se en el Senyor, / que fiar-se dels poderosos. R.

Gràcies, perquè vós m'heu escoltat / i heu vingut a salvar-me. / La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / Vós sou el meu Déu, us dono gràcies, / us exalço, Déu meu! / Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo! / Perdura eternament el seu amor. R.

▶ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 3,1-2)

Estimats:

Mireu quina prova d'amor ens ha donat el Pare: Déu ens reconeix com a fills seus, i ho som. Per això el món no ens reconeix, com no l'ha reconegut a ell. Sí, estimats: ara ja som fills de Déu, però encara no s'ha manifestat com serem; sabem que, quan es manifestarà, serem semblants a ell, perquè el veurem tal com és.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 10,11-18)

En aquell temps, Jesús parlà així: «Jo sóc el bon pastor. El bon pastor dóna la vida per les seves ovelles. El qui no és pastor, sinó que treballa només a jornal, quan veu venir el llop, fuig i abandona les ovelles, perquè no són seves. És que ell només treballa pel jornal, i tant se li'n dóna de les ovelles. Llavors el llop les destrossa o les dispersa. Jo sóc el bon pastor. Tal com el Pare em coneix i jo conec el Pare, jo reconec les meves ovelles, i elles em reconeixen a mi, i dono la vida per elles.

Encara tinc altres ovelles, que no són d'aquest ramat. També les he de conduir jo, i faran cas de la meua veu. Llavors hi haurà un sol ramat amb un sol pastor. El Pare m'estima perquè dono la vida i després la recobro. Ningú no me la pren. Sóc jo qui la dono lliurement. Tinc poder de donar-la i de recobrar-la. Aquesta és la missió que he rebut del Pare.»

▶ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,8-12)

En aquellos días, Pedro, lleno del Espíritu Santo, dijo: «Jefes del pueblo y ancianos: Porque le hemos hecho un favor a un enfermo, nos interrogáis hoy para averiguar qué poder ha curado a ese hombre; pues, quede bien claro a todos vosotros y a todo Israel que ha sido el nombre de Jesucristo Nazareno, a quien vosotros crucificasteis y a quien Dios resucitó de entre los muertos; por su nombre, se presenta este sano ante vosotros. Jesús es la piedra que desechasteis vosotros, los arquitectos, y que se ha convertido en piedra angular; ningún otro puede salvar; bajo el cielo, no se nos ha dado otro nombre que pueda salvarnos.»

▶ Salmo responsorial (117)

R. *La piedra que desecharon los arquitectos es ahora la piedra angular.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los hombres, / mejor es refugiarse en el Señor / que fiarse de los jefes. R.

Te doy gracias porque me escuchaste / y fuiste mi salvación. / La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

Bendito el que viene en nombre del Señor, / os bendecimos desde la casa del Señor. / Tú eres mi Dios, te doy gracias; / Dios mío, yo te ensalzo. / Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. R.

▶ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan

(1Jn 3,1-2)

Queridos hermanos:

Mirad qué amor nos ha tenido el Padre para llamarnos hijos de Dios, pues ¡lo somos! El mundo no nos conoce porque no le conoció a él. Queridos, ahora somos hijos de Dios y aún no se ha manifestado lo que seremos. Sabemos que, cuando él se manifieste, seremos semejantes a él, porque lo veremos tal cual es.

▶ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 10,11-18)

En aquel tiempo, dijo Jesús: «Yo soy el buen Pastor. El buen pastor da la vida por las ovejas; el asalariado, que no es pastor ni dueño de las ovejas, ve venir el lobo, abandona las ovejas y huye; y el lobo hace estragos y las dispersa; y es que a un asalariado no le importan las ovejas.

Yo soy el buen Pastor, que conozco a las mías, y las mías me conocen, igual que al Padre me conoce, y yo conozco al Padre; yo doy mi vida por las ovejas. Tengo, además, otras ovejas que no son de este retil; también a esas las tengo que traer, y escucharán mi voz, y habrá un solo rebaño, un solo Pastor. Por esto me ama el Padre, porque yo entrego mi vida para poder recuperarla. Nadie me la quita, sino que yo la entrego libremente. Tengo poder para entregarla y tengo poder para recuperarla: este mandato he recibido de mi Padre.»

Crist, Bon Pastor (primera meitat del s. iv), Museu de la Ciutat del Vaticà

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 4a setm.): Ac 11,1-18 / Sl 41 / Jn 10,1-10 □ **dimarts**: Ac 11,19-26 / Sl 86 / Jn 10,22-30 □ **dimecres**: Ac 12,24-13,5 / Sl 66 / Jn 12,44-50 □ **dijous**: 1Co 15,1-8 / Sl 18 / Jn 14,6-14 □ **divendres**: Ac 13,26-33 / Sl 2 / Jn 14,1-6 □ **dissabte**: Ac 13,44-52 / Sl 97 / Jn 14,7-14 □ **diumenge** vinent, V de Pasqua (litúrgia hores: 1a setmana): Ac 9,26-31 / Sl 21 / 1Jn 3,18-24 / Jn 15,1-8.

La imatge del pastor es troba en textos antiquíssims de les civilitzacions del pròxim Orient per designar la tasca de governar els pobles.

L'Antic Testament l'aplica no solament als reis i dignataris sinó també als dirigents de la societat. I els retreu que «vosaltres us alimenteu de la seva llet, us vestiu amb la seva llana, mateu les ovelles més grasses, però no pasteu el ramat... Sense pastor, les ovelles s'han dispersat» (Ez 34,3.5). Per això la restauració del poble promesa per als temps messiànics presenta David amb aquesta imatge: «Jo els donaré un pastor que les pasturi: el meu servent David» (Ez 34,33).

COMENTARI

El bon pastor

La figura del pastor del poble la trobem en diversos textos del Nou Testament que parlen de Jesús (Mc 6,34; Mt 18,12-14; Lc 15,4-7; 1Pe 2,25). Tanmateix, Jesús no només és el pastor messiànic, és el bon pastor. El mot *bon* afirma que Jesús és el pastor adequat en tots els sentits: bonic, bo, recte. Això queda encara més remarcat pel fet que Jesús reivindica per a la seva persona no solament la plena identificació amb aquesta metàfora (*jo sóc*), sinó també pel fet que el bon pastor ho és plenament perquè el seu ofici és *ser per a les ovelles*. Per això diu que dóna la vida o *la posa a disposició* de les ovelles. És una imatge molt adient per a la funció salvadora de Jesús.

El text d'avui té una segona part. Jesús parla d'altres ovelles que no són del ramat. Però també són ovelles seves: «Tinc altres ovelles». La magnanimitat, la grandesa de cor és una de les qualitats més extraordinàries de Jesús. Tant en la tradició joànica, com en la sinòptica. Recordem sinó, la paràbola del bon samarità o la paràbola de la fi del món en la versió de Mateu. La raó de fons l'ha explicat molt abans en el mateix evangeli segons Joan: «Déu estima el món i envia el fill perquè tot hom arribi a la plenitud» (3,16-17). Aquest horitzó de salvació universal és un dels trets més consoladors de l'Evangeli de Joan.

Oriol Tuñí, SJ

JESÚS DE NATZARET, PER BENET XVI

18 . Crist ens cerca pels deserts de la vida

Només hi ha un sol Pastor. El *Logos* que es va fer home en Jesús és el pastor de tots els homes, perquè tots van ser creats per la seva paraula; en la dispersió són u des d'ell i vers ell. La humanitat, en totes les seves dispersions, pot esdevenir una en el veritable pastor, el *Logos*, que es va fer home per donar la vida i així regalar vida a desdir (cf. *Jn* 10,10).

La visió del pastor ja va ser una imatge característica del cristianisme primitiu; això ja es pot comprovar a partir del segle III. La figura del pastor que porta una ovella al coll, en l'ambient fatigós d'una societat urbana, podria despertar la il·lusió d'una vida senzilla. Els cristians hi van veure tot d'una, a partir de l'Esclat, un sentit nou; primer, per exemple, a partir del salm 23: «El Senyor és el meu pastor; no em manca res. Em fa descansar en prats deliciosos... Ni que passi per la vall tenebrosa, no tinc por de cap mal... Ben cert, tota la vida m'acompanyen la teva bondat i el teu amor. I viuré anys i més anys a la casa del Senyor.»

En el Crist reconeixien el bon pastor, que guia per les valls tenebroses de la vida; el pastor que va passar ell mateix pel

camí angost de la mort; el pastor que coneix ell mateix el camí que passa per la nit de la mort, no em deixarà en aquesta meua darrera soledat, em traurà d'aquesta estretor; em menarà a descansar en prats d'herbei tendre, al «lloc del refrigeri, de la llum i de la pau» (cànon romà).

Naturalment, els cristians recordaven també la paràbola del pastor que cerca l'ovella perduda, se la carrega a les espatlles i la porta a casa, recordaven aquest discurs del bon pastor de l'Evangelí de Joan.

Per als pares de l'Església, les dues coses es barregen. El pastor que surt a cercar l'ovella perduda és la mateixa Paraula eterna, i l'ovella que carrega damunt les espatlles i ple d'amor porta a casa, és la humanitat, la naturalesa humana que ell va prendre. En la seva encarnació i en la seva creu, porta a casa l'ovella esgarriada —la humanitat—, també em porta a mi.

Ell ens cerca per les espines i deserts de la nostra vida. A les seves espatlles arribem a casa. Ell ha donat la seva vida per nosaltres. Ell mateix és la vida.

Joseph Ratzinger-Benet XVI
(*Jesús de Natzaret*, 1a part, Ed. Claret)

El nombre de ¡Madre!

- Hay un nombre suave y dulce en todas las lenguas, venerado por todos los pueblos, por todas las culturas y en todos los tiempos.
- Es el primero que suena en los labios del niño y el último que murmura el joven accidentado ante la muerte.
- Un nombre que la persona mayor invoca en las horas más solemnes y difíciles de la vida, incluso cuando ella ya no está en la tierra: es el de *madre*.
- La madre es el ángel que Dios nos ha puesto para que nos alimente, nos atienda, nos llene de besos y nos enseñe.
- El amor maternal es tan grande que supera cualquier otro amor terrenal. Desde la cuna nos protege y acaricia. Nos endulza los gozos, nos arranca tristezas, nos mitiga dolores y nos enjuga las lágrimas.
- Es ella la que inspira en el corazón los más nobles sentimientos y los más grandes ideales. No hay esfuerzo ni sufrimiento ni pena alguna que le resulte demasiado difícil o grave si se trata del bien del hijo. ¡Es el nombre bendito de nuestra *madre*!

J. M. Alimbau
(*La Madre*, Ed. Claret)

SANTORAL

29. ✚ Diumenge IV de Pasqua. El Bon Pastor i la Mare del Diví Pastor; santa Caterina de Sena (1347-1380), vg. terciària dominicana, doctora de l'Església i copatrona d'Europa; sant Ramon (Raimundo) de Fitero, abat; sant Robert, prev. cistercenc.

30. Dilluns. Sant Pius V (1504-1572), papa (1566, dominicà); sant Josep Benet Cottolengo, prev., fund.; sants Amador, Pere i Lluís, mrs. a Còrdova; sant Indaleci, bisbe; santa Sofia, vg. i mr.

1. Dimarts. Sant Josep, obrer; sant Jeremies, profeta (s. VII-VI aC); sant Orenç, bisbe; sant Teodard, bisbe; sant Segimon, mr.; santa Grata, viuda; sant Aniol, sotsdiaca i mr.; sant Ricard Pampuri, rel. hospitalari.

2. Dimecres. Sant Anastasi (295-373), bisbe d'Alexandria i doctor de l'Església; Mare de Déu d'Araceli; sant Segon, bisbe i mr.; santa Zoa, mare de família mr.

3. Dijous. Sant Felip (de Betsaida) i sant Jaume (anomenat el Menor, parent de Jesús, bisbe de Jerusalem, †62), apòstols; Trobament de la Santa Creu; santa Antonina, vg. i mr.; sant Alexandre I, papa i mr.

4. Divendres. Sant Silvà, bisbe i mr.; sant Florià, mr.; sant Gotard, bisbe; sant Pelegrí Laziosi, rel. servita; sant Josep Maria Rubio, prev.

5. Dissabte. Sant Àngel de Sicília, prev. carmelità; sant Amador, prev. i mr.; sant Martí de Fojosa, bisbe; santa Irene, vg. i mr. (304), a Tessalònica.

INTENCIONS DEL SANT PARE (maig)

General: Que siguin promogudes en la societat les iniciatives que defensen i reforcen el paper de la família.

Missional: Que Maria, Reina del món i Estel de l'evangelització, acompanyi tots els missioners en l'anunci del seu Fill Jesús.

ENTREVISTA

JOSEP LLUÍS IRIBERRI

El camí ignasià

L'any 1522, Ignasi de Loiola va arribar a la ciutat de Manresa després d'un llarg pelegrinatge des de la seva casa natal a Azpeitia (País Basc). A la capital del Bages, Ignasi hi va viure una experiència espiritual que el va marcar profundament. Ara, arran d'una iniciativa de la Companyia de Jesús, s'ha presentat el Camí Ignasià, que recorre els 650 quilòmetres del pelegrinatge que va fer sant Ignasi des de Lloiola a Manresa. Aquest Camí està en paral·lel amb les 13 rutes de peregrinació que el Consell d'Europa ja té reconegudes. El jesuïta Josep Lluís Iriberry, professor de l'escola universitària TSI - Turisme Sant Ignasi (URL), és l'impulsor del Camí Ignasià.

Com neix la idea de fer un camí de pelegrinatge ignasià?

Sincerament, crec que es tracta d'un impuls de l'Esperit, com totes les altres rutes de pelegrinatge que han trobat el seu espai en la història. Quan el pare provincial em va enviar a treballar a TSI - Turisme Sant Ignasi jo crec que ell ja portava aquest somni dins seu: oferir als homes i les dones del segle XXI un instrument que ajudés a conèixer la figura de sant Ignasi i que fos un *camí d'interiorització*, molt necessari en els nostres temps de crisi.

Quin acompanyament espiritual ens ofereix el recorregut?

El camí ignasià s'arrela en l'experiència espiritual dels Exercicis de Sant Ignasi i en la seva experiència personal, expressada en l'*Autobiografia*. Tota la ruta esdevé així un procés d'autodescobriment que ens va endinsant en nosaltres mateixos, a través del contacte amb els altres i amb els esdeveniments que ens *toquen* a cada etapa. Al web hi ha indicacions per fer el *camí exterior-interior*, amb pistes de pregària adients a cada moment.

Què ens pot aportar el camí ignasià, a nivell personal i espiritual?

Es tracta d'entrar en l'esperit dels pelegrins de tots els temps, però acompanyats de l'espiritualitat d'Ignasi, molt marcada per l'aprenentatge del discerniment. Tot pelegrinant els 650 quilòmetres, anem millorant la nostra forma d'enfrontar-nos a la nostra vida, reconeixent els enganys superficials en què sovint caiem, descobrint la història d'altres homes com nosaltres —penso ara en Verdú i el santuari de Sant Pere Claver— i renovant la nostra energia interior... i també fent salut corporal!

Òscar Bardají i Martín

EN PAREJA

Las virtudes terapéuticas del amor

A pesar de todo lo que vemos en el mundo de las parejas, creo también firmemente en las virtudes terapéuticas del amor, que prácticamente lo cura todo, y por eso los profesionales de la salud sabemos que la práctica médica es siempre eficaz cuando está impregnada de afecto. Ya decía al respecto mi ilustre colega Gregorio Marañón que el tratamiento de un enfermo comienza con el apretón de manos (aunque les confieso que me descorazono al preguntar a mis alumnos, estudiantes de medicina de los últimos cursos, cuántas veces les han hablado de *amor* a lo largo de la carrera, y ver la cara de perplejidad y de sorpresa infinita que ponen).

Asimismo, creo en lo pernicioso que es para el organismo guardarse el rencor y el odio, que sólo puede conducir a cuadros maníacos o depresivos, junto con retortijones de barriga, o futuras úlceras de estómago, cuando no a funestos infartos.

Una cosa no hay que perder nunca de vista: en el amor, como en el *footing* o en cualquier deporte, a base de practicarle se adquiere mayor destreza y soltura, y se desarrollan los músculos del respeto, la tolerancia y la comprensión.

Asimismo, podremos descubrir con alegría que en el fondo todos tenemos un corazón sensible, con gran capacidad para amar. Así pues, aplíquese bien en amar a su pareja, ¡y a respetarla al máximo! El amor y el respeto son las dos muletas indispensables para aguantar la convivencia. ¡Dele gusto al amor, sin restricciones! Vale la pena y la salud se lo agradecerá. Hágame caso, se lo dice el doctor.

Dr. Paulino Castells
(*En pareja*, Ed. Planeta;
En pareja, Ed. Pòrtic)

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

PELS CAMINS DE LA SALUT I LA MALALTIA

Fa uns dies, abans del temps de Pasqua, a les lectures de la Misa diària, llegíem el text (2n Reis 12,1-27) de Naamán, cap de l'exèrcit del rei de Síria, cobert de lepra i al qual una noieta, esclava al servei de la seva dona, li diu que hi ha un profeta a Samaria que el podria guarir...

El cap de l'exèrcit li diu al rei, el rei li fa cartes de recomanació i grans regals pel rei de l'altre país (Israel), el qual, a la seva vegada, al rebre els presents i la recomanació per guarir el soldat de Síria, montà en còlera... La notícia corre..., vola... i arriba a l'oïda del profeta Eliseu qui, a la vegada, també envia un altre missatger a Naamán, dient-li el que ha de fer; ell també s'enfada perquè, com el rei d'Israel, esperava el que ell volia només: ser guarit i no per MEDIACIONS, sinó immediatament...

A la nostra vida diària i en les nostres malalties, lleus, greus o cròniques, també ens passa que no volem mediacions. Voldrien que Déu directament obrés un miracle i ens guarís per sempre, d'una vegada, i així poder recuperar la salut perduda i anhelada.

Les mediacions són de Déu, i de Déu hem d'acceptar i portar amb alegria la càrrega humana de la malaltia. Les mediacions són simples i senzilles: mirades, somriures, trucades, mans que agafen les nostres, confiar en els metges... Estem malalts, però amb la força de Déu podem dir que estem vius, ressuscitats, que podem tornar a la verdadera vida, a Jesús.

Lourdes Gilgado

Ha mort Júlia Farreny Martí

El Dijous Sant, la Sra. Júlia Farreny Martí va morir a Lleida, als 94 anys. Cristiana de gran empena, és una de les fundadores de Mans Unides a la nostra Diòcesi.

La seva parròquia d'origen fou la de Nostra Senyora del Carme. En ella, juntament amb el seu ma-

rit, mort fa més de 30 anys, hi ha col·laborat amb gran estima.

Júlia Farreny havia estat distingida, l'any 2008, pel Vaticà amb la *Proclamação et Pontífice*. El mateix Sant Pare la va rebre personalment.

Cal afegir que dimarts dia 10 ha tingut lloc, a la parròquia del Carme de Lleida, una celebració eucarística a la seva memòria, a la qual han assistit nombroses persones.

Augmenta la violència a la República Democràtica del Congo

La presència de grups armats a la regió del Kivu, dins la República Democràtica del Congo, està essent més intensa en els darrers mesos. Aquesta és la denúncia que fa l'entitat Xarxa Pau per al Congo, integrada per missioners locals. Nou representants d'organitzacions per a la defensa dels Drets Humans han denunciat que unes 300 persones han estat assassinades durant el darrer any. El director de Càritas d'aquella regió va presentar denúncia davant el ministre de l'Interior de la província. La base d'aquesta violència es tro-

ba en el comerç il·legal de minerals, formada per una xarxa de grups armats, l'exèrcit, agents de l'Administració, empreses mineres i polítics, amb connexions locals i externes. Segons Nacions Unides, 85 empreses estrangeres participen en l'exportació il·legal de minerals al Congo, que serveixen per a la indústria de les telecomunicacions.

AGENDA

Adoració eucarística diürna a l'església de Sant Pere de Lleida, de 10 a 20 h.

- **Diumenge 29 d'abril.** 4t diumenge de Pasqua. —Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions Contemplatives. —Celebració del 50è aniversari de la desaparició de Tragó de Noguera. —Celebració catecumenal a la Catedral, a les 19.30 h. —XXV Trobada de Campaners. XIV Fira de la Campana. 28 i 29 d'abril.
- **Dimarts 1 de maig:** Sant Josep Obrer, dia del Treball. —Missa organitzada per l'ACO (Acció Catòlica Obrera) al Secà de Sant Pere, a les 10 h. —Confirmacions a Alguaire, a les 12.15 h.
- **Dimecres 2 de maig:** —Visita Pastoral a Massalcoreig.
- **Dijous 3 de maig:** —Reunió de l'Arxiprestat del Baix Segre. —Visita Pastoral a Pla de la Font. —Curs de Teologia Elemental, a la parròquia de Sant Ignasi, a les 20.30 h.
- **Divendres 4 de maig:** —Els nens de Comunió del Col·legi Episcopal visiten el bisbe, de les 11 a les 13 h. —Confirmacions del Col·legi Mater Salvatoris a la Catedral, a les 20 h. —Escola Ignasiana d'Espiritualitat (EIDES), a la Pquia. de Sant Ignasi, a les 20.30 h.
- **Dissabte 5 de maig:** —Confirmacions a Albarrec, a les 20 h. —Vetlla d'Adoració Nocturna, a la Pquia. de Sant Llorenç, a les 22 h.

AYUDANDO A VIVIR

Iniciación cristiana de adultos

Durante el curso pastoral 2010-2011 estuvimos trabajando en nuestra Diócesis el objetivo de la iniciación cristiana, estudiando i madurando la posibilidad, entre otras acciones, de instaurar el Catecumenado de Adultos (a partir de los 18 años).

Tanto el Consejo Presbiteral como el Consejo Pastoral Diocesano, tomaron nota de esta reflexión. Por eso hice la propuesta correspondiente en la Asamblea diocesana del 5 de junio, y después quedó instaurado al ámbito diocesano, «con la colaboración de las parroquias de los candidatos».

Este domingo, 29 de abril, a las 19.30 h, en nuestra Catedral tendré el gozo de celebrar los tres sacramentos de la iniciación cristiana (Bautismo, Confirmación y Eucaristía) con un grupo de adultos que han seguido el itinerario adecuado de preparación i formación catequética en su propia parroquia, de acuerdo con el Servicio diocesano para el Catecumenado. Este servicio pone a disposición de los párrocos, catequistas i catecúmenos materiales formativos, pedagógicos, retiros, etc.

En la medida de lo posible, tratamos de seguir un iter catecumenal adaptado a cada persona, según sus circunstancias y aptitudes. En todo caso, la pauta normativa es el *Catecismo de la Iglesia Católica* (1993) y conviene recordar que el Catecumenado «no es una simple exposición de dogmas y mandamientos, sino una formación y aprendizaje de toda la vida cristiana debidamente alargado, a través de los que los discípulos se unen con su maestro, Jesús» (cfr. Concilio Vaticano II, *Constitución Ad Gentes*, 14).

Como información general es preciso decir que la *celebración del rito de ingreso* al Catecumenado se suele hacer el primer domingo de Adviento, en una de las misas parroquiales presidida por el rector de la parroquia o un delegado. En esta celebración el candidato pasa a ser catecúmeno por la Signación, la entrada en la Iglesia y la recepción de los Evangelios, que le acompañarán, como texto fundamental, a lo largo de todo el tiempo del Catecumenado. Celebrado este rito, el nombre del catecúmeno se inscribe en un libro que se custodiará en la Secretaría General del Obispado.

Con la *celebración de la elección*, los catecúmenos entran en «el tiempo de la purificación y de la iluminación», tiempo de preparación última antes de la celebración de los sacramentos de la iniciación cristiana. Este período es, en la Tradición de la Iglesia, un tiempo de retiro espiritual y de conversión durante el tiempo de Cuaresma; este rito de elección tiene lugar ordinariamente el primer domingo de Cuaresma con la entrega a los catecúmenos del Símbolo de la fe y del Padrenuestro.

Para la celebración de hoy, seguro que estos catecúmenos serían felices de sentirse acogidos y acompañados por una buena representación de la Iglesia diocesana a la cual, de hecho, son incorporados y en la que compartirán la fe y seguirán recibiendo las catequisis de iniciación a los misterios del cristianismo que profesamos comunitariamente.

Agradezco de corazón el esfuerzo de preparación que han hecho sus respectivas comunidades, sus catequistas y sacerdotes.

Recibid el saludo de vuestro hermano obispo,

† **Joan Piris**
Obispo de Lleida

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com / Per publicar dades a l'agenda, les podeu enviar a: agenda.bisbatlleida@gmail.com

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737